

Vyjádření rodičům o současné situaci v mateřské škole

Vážený zastupitelé, milí rodiče, vážení občané Květnice.

Prosím zastupitele o zápis.

Přišla jsem, abych vyjasnila situaci, která se šíří o mateřské škole. Řešíme anonymní dopisy od rodičů a dopis od bývalé p. uč. Doubravové. Vzhledem k tomu, že jsem ve vedení, tak nemohu k tomu nadále nečinně přihlížet a tento stav neberu na lehkou váhu. V zájmu naší organizace, mě velmi tato situace mrzí a velice se nás to všech zaměstnanců dotýká. Nenecháme se pomlouvat a osočovat nepravdivým nařčením a pouze nějakými domněnkami. Tato situace vznikla po odchodu p. uč. Doubravové na základě dohody o rozvázání pracovního poměru, která patří mezi nejjednodušší způsoby rozvázání pracovního poměru. Pracovní poměr končí vždy se souhlasem obou účastníků – zaměstnance a zaměstnavatele.

Dovolte mi, abych se vyjádřila ke všem dopisům z důvodu, že tuto situaci nebereme na lehkou váhu a předkládám vám podstatné postupy, které jsem ihned učinila a současně se vyjádřím k zaměstnankyni p. Doubravové. V nařknutí se objevují značně závažná obvinění zaměstnanců, s kterými nesouhlasíme, nepochybně nejsou pravdivá a jsou lživá.

Uskutečněno a prováděno:

1. **Třídní schůzka** byla uskutečněná pro rodiče za přítomnosti zřizovatele.
2. **Pedagogická a provozní rada** – zaměstnanci byli seznámeni se situací ve škole a s učiněnými oprávněnými postupy. A mezi ně patří:
3. **Namátkové orientační testy** na přítomnost návykových látek administrativní zaměstnankyně provede pouze na základě předem získaného souhlasu. Bude se testovat zpravidla na přítomnost alkoholu pomocí dechové zkoušky, na přítomnost omamně psychotropní látky pomocí ze slin.
4. **Zadání profesionálního dotazníku pro klima mateřské školy** – scio test pro rodiče dětí MŠ a zaměstnance, je již objedнан.

5. **Individuální koučování** – vzdělávací program pro pedagogy MŠ pro získání pohledu, jak vztahy na pracovišti skutečně fungují.
6. **Pořízený protokol a obeznámení o kontrole Krajské hygienické stanice** ze dne 19.4.2024, jednalo se o cílenou kontrolu, provedenou na základě podnětu, že mají děti zažívací a trávicí problémy. V rámci sledovaných ukazatelů byly zjištěny některé závady, jako např. rozpracované potraviny nebyly označené, nebyly chráněny fólií, poškozená prkénka, neaktualizovaná HACCP, hygienické osoušení rukou, matrace na lehátka. Při uzavírání protokolu byly předložena náprava, faktury a fotografie na nákup zjištěných závad. Budou provedeny ve spolupráci se zřizovatelem stavební úpravy. Přitom současně byly pochváleny čisté prostory v budově školy.
7. **Konzultační hodiny s rodiči** o pokroku dětí v mateřské škole provádíme každým rokem a v letošním školním roce se konaly 27.2. a 28.2. – přítomna pro zelenou třídu byla p. uč. J.Haspalová – konzultovala s rodiči zralost dětí pro vstup do ZŠ. Připomněla, v případě potřeb – vyšetření u psychologa. 1.3. a 22.3. byl proveden Mgr. Divokou orientační skrining a na základě tohoto vyšetření byl dětem doporučen vstup do ZŠ, popř. konzultace v PPP, SPC. U mladších dětí probíhaly konzultace 17.-18.4. Účast byla početná – v obou třídách kolem 20 rodičů. Nikdo z rodičů neměl žádné výhrady. Osobně jsem se s některými setkala a individuálně s nimi pohovořila.
8. **Hospitace** je návštěva vyučovací hodiny s cílem poznání úrovně výchovné a vzdělávací práce. Společné návštěvy jsou prováděné pravidelně, nahlášené vyučujícímu a i namátkové. Provádím je v průběhu dne, vstupuji do tříd během dopoledne i odpoledne a vím, jak každý pedagog pracuje. U p. Doubravové jsem měla společnou návštěvu častěji, z důvodu, že jsme byly spolu ve třídě. Vždy jsem její práci zhodnotila ústně a seznámila ji s pozitivními i negativními postřehy, které převažovaly. Několikrát jí to bylo sděleno mnou i p. zástupkyní nad čím se má zamyslet. Často trávila čas sezením za katedrou a připravovala si věci a povinnosti na svůj zájmový kroužek místo věnováním dětem ve třídě. Při ranním příchodu měla zájem pouze o zapisování docházky dětí. Za celý letošní školní rok s dětmi neudělala jediný výtvarný či pracovní výrobek, při řízených činnostech chyběly básně, písně, nevyužívala hudbu z IT, PC či použití piana. V zimě při výrobě ředitelkou sněhuláků byla nevšímavá, až při vyzvání ředitelkou práci vykonala. V zelené třídě při suplování v dopoledním čase byla bez přípravy, využila pouze pracovní listy, které měli učitelé

připravené pro svoji činnost. Náhodně jsem navštívila modrou třídu, p. učitelka třídila výkresy a p. Doubravová si telefonovala. Neustále si chystala věci na zájmový kroužek – stříhání domečků v době u dětí, kelímky se válely po celé katedře. Kromě toho sedí za katedrou, když chodí rodiče po obědě pro děti. Říká dětem nemístná slova, např. holčička zlobí, a ještě další neuspokojivé k dětem. Při pátečním Sokole nevyužívá nářadí, které je pro větší sportování uklizené ve skříni u modré třídy, využila pouze jen některé pomůcky ze třídy. Připomenuto jí bylo, že má činnosti a nápady propojovat, využívat pomůcky, knihy, které jsou k dispozici v technické místnosti. Na zahradě při pobytu venku navštěvovala další kolegyně, s kterými ráda hovořila a svou kolegyni ponechávala s dětmi často samotnou. Při vyplnění dotazníku u osobního pohovoru jako jediná nás označovala a požadovala chování nadřízených z důvodu, zřejmě těchto výtek. Při dalším sebehodnocení na otázku – „Co potřebujete ještě sdělit“ Cituji: „Ráda bych tady pracovala na plný úvazek“ Velmi je zajímavé, jak by vedoucí pracovníky chtěla zřejmě změnit ke svému obrazu, aby v naší školce mohla pracovat. Velmi často a stále prosila, abychom si jí ve školce ponechali, ale zároveň nadřízené pomlouvala.

Nejlepším řešením v současné situaci je vyřešit tuto spornou otázku a vyvrátit projevy, domněnky, dohady a hypotézy rodičů, nějakých osob, lidí, kteří chtějí poškodit zaměstnance.

Přešla bych k dopisu od rodičů:

1. **Problém s alkoholem p. zástupkyně J.Haspalové** – dne 20.3. byl údajně v odpoledních hodinách den otevřených dveří, bohužel mylná interpretace, den otevřených dveří byl v dopoledních hodinách, odpoledne byl 10.4. Tuto návštěvu využívají noví rodiče, kteří chtějí získat informace o naší školce a prohlédnout si prostory a evidentně se seznámit i s pedagogy. Noví rodiče informovali stávající rodiče o zvláštním chování p. Haspalové? Pravděpodobně to není uskutečnitelné. Co to je chovat se zvláštně? Může být např. člověk indisponovaný.

Všechno je podloženo pouze na nějakých domněnkách a ještě v anonymitě. Kohokoli můžete zavolat a můžete to řešit ihned, a ne po několika měsících a hovořit o strachu vašich dětí. Prosím vás, jsme pedagogové a dodržujeme „Etický kodex“ – např. Učitel nezneužívá svého postavení ve škole, učitel vytváří prostředí ve kterém se dítě cítí bezpečně. Naše lidská vlastnost je určitě nemstít se na dětech – to je to nejcennější co máme, my jsme také matky a rodiče.

2. **Nedostatečná příprava v zelené třídě.** Vstup do základní školy znamená pro dítě a pro celou rodinu velkou životní změnu. Učí se cíleně pracovat, poslouchat, soustředit se a plnit zadané úkoly. Předškoláci jsou v naší škole soustředěni do dvou tříd v prvním patře, kde se jim věnují zkušení pedagogové, kteří mají s předškolní přípravou dostatečné zkušenosti a potřebnou kvalifikaci. Dětem jsou podávány k dispozici pracovní listy k rozvoji grafomotorických dovedností a matematických a rozumových schopností. Činnosti jsou rozděleny do bloků, kde si děti postupně zdokonalují řečové dovednosti. Podle čeho p. Doubravová soudí a hodnotí práci pedagogů zelené třídy? Drží se ŠVP dle RVP PV, každý měsíc pedagogové vypracovávají TVP. Např. jak bylo již řečeno S.Doubravová při suplování si neudělala ani přípravu – využila pouze pracovní listy připravený p. učitelem Pavlíkem a p. uč. Haspalovou. Příprava na vstup do ZŠ probíhá a probíhala. Kontrola proběhla z mé strany – pracovní listy jsou založené v zelených deskách ve třídě. P. Doubravová měla vypracovat TVP pro žlutou třídu, sama nebyla schopná. V době, kdy měla být u dětí ve žluté třídě, šla navštívit p. učitelky z modré třídy, aby jí předaly nějaké plány. Já jako ředitelka jsem osobně TVP byla nucena do vypracovat.
3. **Odchod p. Doubravové.** Ihned, když jsem oznámila p. Doubravové, že nebudu prodlužovat pracovní smlouvu, kterou měla na dobu určitou do 31.8.2024, předstoupila před rodiče a lítostivě rozšířila zprávu mezi rodiče. Dále využila jejich e-maily k jinému účelu než jsou určeny a písemně s nimi komunikovala. Přesto, že zaměstnanec je zavázán povinností mlčenlivosti o veškerých skutečnostech, které souvisí s výkonem práce, čímž se dopustila přestupku. P. uč. zřejmě neutišila své emoce a dopustila se přestupku vůči naší škole. My uvažujeme na podání trestního oznámení pro pomluvu v zaměstnání. V naší škole měla velkou možnost – pracovala na částečný úvazek. Byl jí umožněn zájmový kroužek, aby si vydělala finance.

Jak může p. Doubravová vědět, že kroužek Dílničky byl nejoblíbenější? Ona dělala nějakou anketu mezi zájmovými kroužky? Přece takto nemůžeme hodnotit. To je vychloubání p. Doubravové, to má takové sebevědomí? Teď bych vám tady ráda sdělila něco málo o p. uč. Doubravové – vystudovala Rodinnou střední školu, + dva roky předškolní pedagogiku v Čelákovících. K hodnocení maturitního vysvědčení se nebudu ani vyjadřovat, to mně před vámi nepřísluší. Má od mládí 13 pracovních úvazků, naposledy pracovala u nás v MŠ 2 ¾ roku, v Úvalech 1 ¼ roku, dle paní ředitelky po konzultaci s ní, prý nezapadala do koncepce školy. V předchozích zaměstnání setrvala pouze 1-2 roky ani ve svém bydlišti nepobyla déle, pouze 3 měsíce Proč asi? Ať si sama zkusí položit otázku. I po vystudování předškolní pedagogiky jí nebylo umožněno pracovat jako učitelka, nýbrž jako asistentka. Po dalších telefonických rozhovorech z předchozích zaměstnání s p. ředitelkami byla p. Doubravová nespolehlivá, často chyběla, nepřišla do zaměstnání, neosvědčila se a pro neschopnost byla propuštěná.

4. **Atmosféra ve škole** Atmosféra vznikla zbytečným vyhrocením situace p. Doubravové na základě jejího odchodu z MŠ, kdy nám i při odchodu oznámila, že to rozmázne a takto to školu postihlo a poškodilo. V zájmu naší organizace by proto mělo být, abychom dětem vytvořili ty nejlepší podmínky pro vzdělávání a nevěnovali se zbytečností a osočením o neopodstatněných věcí. V současné době je atmosféra mezi zaměstnanci narušená, byť dětí se to netýká. Proběhla akce s rodiči (nikdo nepřišel si stěžovat, účast byla velice početná, děti si to užily, dále plánujeme výlety, MDD s rodiči, rozloučení s předškolními dětmi opět s rodiči)

NESOUHLASÍM S POSTUPEM, KTERÝ JE UVEDENÝ V ANONYMNÍM DOPISE RODIČŮ. JE POTŘEBA VYSTOUPIT A JEDNAT. VÁŽENÍ RODIČE, SNAD NEDOVEDETE ŠKOLKU K ÚPLNÉ OSTUDĚ.

Nepřejeme si, aby tato situace, jakkoliv ohrozila práci a snahu nás všech a poškodila to dobré jméno školky, které jsme vybudovali. Tento stav, který byl způsoben neadekvátním jednáním jedné uvzdychané osoby a osočením vedoucích zaměstnanců a pana učitele. Velice nás takovéto jednání mrzí a doufáme, že brzy tato situace pomine a školka se vrátí k normálu. Vám p. Doubravová nedoporučuji

se ucházet o místo učitelky, pokud máte dostatek soudnosti. S potěšením budu sledovat váš další pracovní kariérní postup.

Já osobně jsem podcenila výběr zaměstnance u p. Doubravové, tímto se pouze cítím vinna. Po celou dobu jsem byla nespokojená s jejím výkonem práce a toto je mé provinění. V dnešní době je vskutku alarmující získat kvalifikovanou sílu. V předchozích letech nám byla přihrána p. Doubravová, která skutečně do školy nepatří, je dobrá pouze na zájmové kroužky.

Celou záležitost považujeme za pomluvu, která nás má poškodit, naše jméno, a proto zvažujeme podání trestního oznámení za pomluvu osoby za šíření nepravdivých informací.

Vyjádření pana učitele k dopisu adresovaný p. Doubravovou:

V Praze dne 13.5. 2024.

Vážení zastupitelé, milí rodiče.

Vzhledem k tomu, že se mi dostal do rukou otevřený dopis paní Doubravové, adresovaný právě vám, cítím nutnou potřebu se vyjádřit k různým obviněním, kterým v současnosti já, mé kolegyně a vedení MŠ společně čelíme.

Než přejdu k jednotlivým bodům tohoto otevřeného dopisu, chtěl bych vyjádřit hluboké lidské zklamání nad počínáním paní učitelky, vůči které jsem nikdy nezaznamenal žádné nekorektní či neférové jednání jak ze strany vedení, tak od jednotlivých zaměstnanců včetně mě.

Nemohu ani říct, že bych měl s paní učitelkou na pracovišti špatný vztah či častá nedorozumění. Vždy jsem jí jako člověka respektoval a pokud cokoliv potřebovala, vyšel jsem ji vstříc. Snažil jsem se s ní vždy komunikovat přátelsky ale také s odstupem. Nutno totiž říci, že si paní učitelka často stěžovala na všechno možné – zdraví, osobní a rodinný život, práce – a tyto konverzace mi zpravidla energii spíše berou než dodávají, raději se jich straním. Stejně tak mi mnohokrát nebylo příjemné, když se mnou paní učitelka komunikovala na pracovišti velmi koketním způsobem.

Jako jediný muž na pracovišti typicky ženském jsem zvyklý na různé způsoby komunikace, je ovšem pravda že od mých ostatních kolegyní vždy převládal přístup spíše „mateřský“ a nebo zcela rovný a férový, čehož si velmi vážím.

Velkou mou chybou, kterou si nyní velmi vyčítám pak bylo, že jsem se sám v určitých situacích paní učitelce svěřil se svými osobními zkušenostmi a zážitky, abych ji uklidnil, když ji například v osobním nebo rodinném životě něco trápilo a já měl pocit, že jí pomůže můj odlišný pohled na věc. Nyní jsem

přesvědčen, že si paní Doubravová některé informace docela špatně interpretovala a užívá je nyní proti mé osobě, stejně jako proti vedení MŠ.

A ačkoliv se paní učitelka ráda „vypovídávala ze svých trápení“ a řekla nám o sobě v kolektivu zaměstnanců mnohé soukromé ale i kariérní věci, které mohou hrát vliv na její důvěryhodnost jako pedagožky a celkovou důvěryhodnost jejich tvrzení, nic z tohoto proti ní nikdy nebylo ze strany zaměstnanců ani vedení MŠ nijak použito. Ani já osobně se k tomuto způsobu jednání nesnížím.

Nyní k jednotlivým bodům obvinění:

1) Zelená třída – třída bez pravidel a sebeobslužných činností?

V Zelené třídě pravidla vznikají. Tvoří je pedagogové sami s dětmi a mnohá pravidla vznikají průběžně během roku, kdy vznikají z různých situací. Důvodem toho, že se nedržíme někde zavedených univerzálních obrázkových pravidel, které ve svém dopise zmiňuje paní učitelka – viz „Šnečkové a pusinkové pravidlo“ – je zkrátka to, že nám tato pravidla přijdou nekonkrétní, v mnoha případech až nesmyslná a hlavně těžko vymahatelná. Vyznění těchto pravidel je také přehnaně infantilní, tomu se při práci s dětmi v Zelené třídě vyhýbáme také. Pravidla, která vytváříme, jsou vždy zcela konkrétní a na jejich tvorbě i dodržování se podílí pedagogové i děti. Každý kolektiv dětí je jiný a pro každý tedy vznikají v průběhu roku poněkud odlišná. Základní pravidla týkající se bezpečnosti a sebeobsluhy, jsou dána již na začátku každého školního roku. S pravidly třídy jsou seznámeny děti, ne jejich rodiče. Sebeobslužné činnosti, jezení příborem, míra křiku a chaosu, divokost a nesoustředěnost dětí – s ničím z toho nemohu souhlasit, osobně by mi tento popisovaný stav velice vadil a byl bych s ním nespokojen, nicméně realita je z mého úhlu pohledu zcela opačná. Nechám posouzení tohoto stavu na rodičích a jejich osobní zkušenosti s naší třídou.

2) Nezdravení, vulgární a neslušná pedagogové na Zelené třídě?

Nejsem si vědom toho, že by se dělo to, co paní Doubravová ve svém otevřeném dopise popisuje. Co se týče zdravení ostatních pedagogů, osobně všechny vždy hlasitě zdravím a nevšiml jsem si nikdy, že by kolegyně Haspalová toto nečinila stejně. Víím, že můj pozdrav při příchodu do práce jednou paní Doubravová přeslechla a svěřovala se pak velmi hlasitě jiným kolegyním, že jí moje arogance štve. Ale skutečně svědomitě vždy všechny zdravím, i když netrávím tolik času na zahradě MŠ komunikací s ostatními zaměstnanci ale spíše činnostmi nebo hovorem s dětmi.

Vulgární mluva? Velmi mi v přítomnosti dětí vadí a snažím se jí vždy předcházet. Osobně si myslím že velice úspěšně. O kolegyni Haspalové nemohu říci, že by jednala vulgárně tak, jak to paní Doubravová popisuje, sám bych to s ní v takovém případě řešil.

Hádky mezi pedagogy na ZT? S kolegyní Haspalovou se na jedné třídě doplňujeme již 8 let. Víc času s dětmi na třídě trávím vždy já, kolegyně má jako zástupkyně ředitele menší počet hodin u dětí. Známe se velmi dlouho, vždy jsme si lidsky seděli a máme také společné kořeny na Moravě. Z dlouhého pracovního vztahu a vzájemné důvěry vyplynul náš familierní přístup jednoho k druhému. Oba jsme v určitých ohledech velmi temperamentní osobnosti a zkrátka se na některých věcech hned neshodneme. Rozepře pak má někdy opět velmi familierní podobu a to i přes to, že se jedná o komunikaci podřízeného s nadřízenou. Opravdové palčivé problémy ovšem neřešíme nikdy v přítomnosti dětí, před nimi se přeme jen v případě společného „brainstormingu“ při společném tvoření programů akcí, na kterém se i samy děti podílí – divadlo, vystoupení. Vždy taky dojdeme ke společnému řešení dané situace, na kterém se vždy podílíme oba. A naše osobní přátelství je velmi

pevné. Bohužel i toto všechno lze interpretovat jinak a zneužít pro účel pomluvy.

3) Pan učitel Pavlík a jeho hovory o nacistech a válce, kvůli kterým neznají děti základní věci?

Je pravda, že často s dětmi otvírám různá témata více do hloubky, než bývá obvykle na půdě MŠ zvykem. Vždy se však držím tématického rámce daného TVP, na jehož tvorbě se také podílím a který vychází z Rámcového vzdělávacího plánu pro předškolní vzdělávání, kterým se inspiroji, řídím a ze kterého mimo jiné vyplývá, že je dobré dávat dětem věci do sociokulturních souvislostí.

Na každé téma – vycházející z TVP - mají děti možnost se dotazovat a já se jim snažím, úměrně věku ale upřímně, na jejich otázky odpovídat. Tyto bloky „otázek a odpovědí“ zařazuji často k odpočinku dětí – mimo dopolední řízenou činnost - a musím říct, že děti reagují velmi přirozeně, učí se pokládat otázky, rozvíjí vlastní komunikační schopnosti a v neposlední řadě i vědomosti.

K příležitosti svátku 28.10. si čteme soudobé Povídky o pejskovi a kočičce o tom, jak spolu pes a kočička tento svátek slavili. Dotkneme se přitom i smutného osudu autora této knihy, Josefa Čapka. K příležitosti svátku 8.5., tedy v závěru školního roku, kdy jsou děti vyspělejší než na jeho začátku, se bavíme o pohnuté první polovině 20. století celkově, k tomuto využívám zpravidla tematický díl pořadu Moudronos.

Bavíme se především o životě obyčejných lidí – našich předků - v těchto pohnutých časech a o nesmyslných důvodech k válečným konfliktům dnes i minulosti. I v docela nedávné době bylo poměrně důležité s dětmi komunikovat o současných konfliktech, o kterých byli informováni rodiči či z médií. Osobně jsme se taky ve školce potkávali a stále potkáváme s lidmi, co museli kvůli válce opustit svůj domov. Nemyslím si, že bych tato témata kdy pojal pro děti nesrozumitelně a nevhodně. Vždy – i v osobním životě - zaujímám stanovisko, že je válečný konflikt vážná a smutná událost, při které trpí nevinní lidé.

Nicméně se tohoto tématu dotkneme opravdu jen při výše zmíněných příležitostech a nedá se říci, že bychom kvůli tomu zanedbali předškolní přípravu.

Naprostá většina mnou vedených bloků „otázek a odpovědí“ se týká přírody, nikoliv historie.

Nenahrazují žádným způsobem úkoly a přípravu na ZŠ, kterým se věnujeme především v dopoledním bloku řízených činností.

I proto shledávám toto nařčení jako nepravdivé a vycházející z nepochopení.

4) Pan učitel Pavlík, jeho nedohlížení na děti na školní zahradě a ohrožování dětí lískovými oříšky?

Informace o mém údajném nevěnování se bezpečnosti dětí při pobytu na zahradě mne upřímně velice udivují. Jak jsem se již zmínil, většinu času na zahradě MŠ trávím místo hovorem s kolegyněmi u dětí. V říjnu 2023 jsem se na pedagogické radě ohradil vůči laxnímu chování kolegyní na zahradě právě v tom smyslu, že je třeba právě ze začátku roku věnovat bezpečnosti velký zřetel, být mezi dětmi a nevěnovat se tolik konverzaci s kolegyněmi. Musel jsem obhajovat svůj volnější přístup k venkovním činnostem, kdy si děti mohou hrát s klacky, kameny a jinými přírodninami a také jsem jim na podzim dovolil sbírat a jíst lískové oříšky – ovšem to vše za jasně daných podmínek a s přihlédnutím ke všem možným rizikům, včetně dodržování hygieny a bezpečnosti!

Svůj přístup jsem obhájil vlastními argumenty pro to, že není řešení plošně dětem vše, co by mohlo být jen trochu rizikové, zakázat. Na tomto stanovisku trvám a mám radost, že děti k vlastní hře v tomto školním roce využívali a stále využívají přírodnin více, než jsem byl kdy zvyklý.

Nyní se ovšem i tyto skutečnosti promítly do nařčení.

5) Nebezpečné situace při výletech a akcích MŠ?

Ze všech rizikových situací uvedených paní Doubravovou v jejím otevřeném dopise jsem byl přítomen pouze u toho, kdy nám během výletu v Praze dva chlapci z dvojřadu dětí tvořeného dvěma třídami poodešli ve dvojici samovolně a nepředvídatelně asi pět metrů z prostředka zástupu. Není pravdou, že bychom si toho nevšimli, zareagovali jsme sice později než paní učitelky, které situaci viděly zezadu, nicméně vyjádření paní Doubravové o tom, jak se nám chlapci málem ztratili, jsou vyloženě přehnaná. K situaci jsme se vraceli a snažili se z ní společně s dětmi poučit. I při procházkách v obci klademe velký důraz na bezpečnost při pohybu okolo vozovky i když musím dodat, že se nynější předškoláci v různých situacích mimo areál MŠ chovají často zcela nepředvídatelně, v rozporu s mými, potažmo našimi zkušenostmi. Je to něco, čemu musíme nově více čelit a přizpůsobovat se tomu.

6) Paní Haspalová a její všemi krytý alkoholismus?

Jak jsem již uvedl, jsem s paní Haspalovou na jedné třídě již 8 let. Nikdy za tu dobu jsem neměl důvod ji podezírat, že by byla u dětí pod vlivem alkoholu. Alkoholový odér a opilé lidi bezpečně rozeznám, proti informacím uvedeným paní Doubravovou se tedy musím vehementně ohradit. Nejen že jsem nikdy z kolegyně v práci alkohol necítil, ani netuším jak může paní Doubravová tvrdit, že se na tomto všichni zaměstnanci shodnou. Tvrdí také, že na předchozím pracovišti paní Haspalová tento problém také měla. I toto musím vyvrátit, s paní zástupkyní jsem pracoval již tehdy a nic takového jsem nezaregistroval. Tvzení o nepřítomném pohledu mé kolegyně má zcela jiné vysvětlení: paní zástupkyně je člověk silně melancholické povahy a pokud bychom lidi dělili na sovy a skřivany, podle toho, kdy jsou přes den více aktivní, je ukázkovou sovou. Vždy však ke své práci přistupovala velmi aktivně, kromě své agendy zástupkyně je i správkyň webu školky, iniciátor a hlavní plánovač mnohých výletů a mimoškolních aktivit, není také tajemstvím že se svým vzděláním, moderním přístupem a funkcí často udává směr, jakým by se mělo předškolní vzdělávání na naší MŠ ubírat a to zcela v souladu se soudobým pohledem na tento obor. Osobně si jí velmi vážím a i když s ní ne vždy souhlasím a jsem svým založením jiný typ osobnosti, považuji ji v mnohých ohledech za svého mentora. Nyní společně čelíme obviněním, které paní Doubravová označila ve svém otevřeném dopise za „zajímavosti“ o nás.

6) „Hyperaktivní“ pan učitel Pavlík a návykové látky?

Ze všech obvinění, ke kterým paní Doubravová sáhla, mě právě toto znepokojilo nejvíce. Jedná se o další „zajímavost“, nyní tedy na základě mé údajné „hyperaktivity“ tvrdí paní Doubravová, že jsem u dětí pod vlivem návykových látek. A já se opět musím ohradit – paní Doubravová mě obviňuje z užívání marihuany a kratomu. Rozporuji, že bych se jako uživatel marihuany choval právě „hyperaktivně“, tvzení o kouření marihuany po ránu je jednoduše směšné, do práce jezdím vždy autem, nemám za 9 let téměř žádnou absenci a podrobil jsem se dobrovolně namátkovému testu, který u mě vyvrátil jak užití marihuany, tak kokainu, opiátů a amfetaminů. Jsem připraven se testům na návykové látky podrobit kdykoliv i v budoucnu, abych se tak od tohoto obvinění mohl očistit. Jsem bezúhonný a solidní člověk, ke své práci jsem vždy přistupoval zodpovědně a bylo by v prudkém rozporu s mým osobním přesvědčením předstoupit před děti pod vlivem psychoaktivní látky. Bohužel, o své zkušenosti s marihuanou v minulosti jsem s paní Doubravovou hovořil, když si v souvislosti s touto drogou dělala starosti o člena své rodiny a já jí chtěl uklidnit.

Je pravda, že v práci vypiji také velkou spoustu kávy a když jsem v práci celý den, někdy to s ní přeženu. Často pak můžu po celém dni u dětí a mnohých šálcích kávy působit třeba na poradě příliš excentricky, na což zřejmě paní Doubravová ve svém vyjádření naráží.

Je pravda, že jsem se v určitá období vyhýbal kávě (dělalo se mi z ní někdy nevolno) a nahrazoval ji jinými přírodními povzbuzovacími látkami a nápoji – šlo o guaranu, zelený čaj matcha, čaj z cesmíny

paraguayské – yerba maté ale i onen zmiňovaný kratom. Mluvíme zde o době před jeho medializací a kontroverzí spojenou s jeho dostupností a neregulováním prodeje. Je pravda že jsem měl někdy ve školce sypký zelený přípravek, obávám se však že od sebe málokdo rozezná již zmíněnou matchu a právě nyní zmedializovaný a kontroverzní kratom. Pravidelným uživatelem kratomu nejsem a nic kromě kofeinu z kávy při práci s dětmi neužívám. Je mi líto, jakou nedůvěru mohou tato nařčení vyvolat. Vždy jsem se při práci těšil od rodičů dětí veliké důvěře, kterou tato obvinění podkopávají.

7) Pan učitel Pavlík a jeho „řešení problémů“ zvedáním a křikem na děti?

Toto obvinění považuji za čistou fabulaci. Je sice možné že byla paní Doubravová svědkem toho, kdy jsem zuřící dítě na zahradě ze skupiny ostatních dětí vzal, zdvihl a pevně objal, abych tak zamezil eskalaci fyzického konfliktu mezi ním a ostatními dětmi. Toto se mi ale naposledy stalo před více než rokem, kdy byla zelená tvořena většinou chlapci a bylo dobré takovým vyhroceným situacím mezi nimi předcházet. Nejde o nic, co bych dělal běžně, to bych považoval za své selhání. Vyjádření o „plačících a otřesených dětech odcházejících pryč“ je prosté hraní na city a účelová lež.

8) Nekvalitní strava?

Osobně jím téměř celý život stravu z různých školních jídelen a stravovacích zařízení. Protože tedy mohu porovnávat, zařadil bych stravu z Almedu, který dodává obědy do naší MŠ, k lepšímu průměru toho, s čím sem se kdy setkal. Musím zejména pochválit úžasné omáčky a pokrmy s hovězím masem a i další českou „klasiku“, které se i mezi dětmi těší velké oblibě a děti si je často přidávají. K tvrzení o zelených párcích a zkyslé polévce musím říct toto: Párky k čočce, které plavaly na hladině várnice, měly jinou barvu než ostatní párky pod hladinou. Střívko na nich zkrátka zešedlo na vzduchu. Tolik tedy k zeleným párkům. Ke „zkyslé“ polévce: několikrát se stalo že polévka, jejímž základem byl vývar z kořenové zeleniny, měla nezvykle nakyslou chuť. Jednou se mi stalo, že jsem takovou polévku snědl a pak se dozvěděl, že některým kolegyním přišla zkažená. Žádné zažívací potíže jsem u sebe nezaznamenal. Tato situace se se stejným druhem polévky několikrát opakovala. Někdy jsem ji jedl, jindy ne. Bez zažívacích potíží. Když dětem jídlo nechutná, nenutíme jej do něj, mohou jej odnést. I když některé děti polévku jedly, také jim nic nebylo. Nemyslím si, že by zeleninový vývar připravený ten den a rozvážený do mnohých zařízení včetně škol a nemocnic, mohl být zkažený/zdravotně závadný a nepřišlo by se na to.

Tolik tedy k vyjádřením, která se přímo týkají mé osoby a ke kterým mám co říci. Velice mě mrzí vyeskalovaná situace a způsob jednání paní učitelky. K hodnocení jejího chování vůči dětem a k hodnocení její práce se necítím být kompetentní. Jsem smutný, že ona sama při hodnocení chování a práce svých kolegů sahá po všem možném i nemožném, fabuluje, věci neuvádí na pravou míru a účelově jimi konkrétně mě, vedení MŠ a paní učitelku Pourovou očerňuje. Proč právě nás čtyři? S vedením MŠ si takto vyřizuje své osobní účty a já s paní učitelkou Pourovou jí zřejmě připadáme jako zaměstnanci příliš loajální vůči vedení. Nikdy jsme s ní žádný osobní konflikt neměli.

Osobně věřím, že rodiče a zastupitelé zachovají chladnou hlavu při řešení situace a nenechají se zmást procítěným vystupováním mé bývalé kolegyně. Opravdu velice mě mrzí pošlapaná důvěra vůči nám obviněným a MŠ celkově. Jediné, co s tím mohu dělat je vyzvat vás k okamžitému řešení, pokud se vám v MŠ něco nelíbí – pokud vám někdo ze zaměstnanců připadá pod vlivem návykových látek, obraťte se prosím ihned na policii či vedení. Souhlasím s namátkovým testováním, tak jak jsem uvedl výše. Pomluva má tu ošklivou vlastnost, že lehce uškodí a těžko se s ní bojuje.

Radomír Pavlík, učitel MŠ Květnice

Vyjádření J.Haspalové

Vážené zastupitelstvo obce Květnice.

V návaznosti na zaslání vyjádření naší bývalé kolegyně paní Doubravové cítím i já potřebu mého pohledu na tuto záležitost, jelikož se mne velmi osobně a citlivě dotýká.

Chtěla bych velmi důrazně podotknout, že zmiňované „přestupky“ z pohledu paní Doubravové se začaly objevovat až poté, co jí nebyla prodloužena pracovní smlouva, na což má každý zaměstnavatel zákonné právo. Proto se smlouvy uzavírají na dobu určitou. Paní Doubravová od začátku usilovala o smlouvu na dobu neurčitou, což je pochopitelné. Jelikož máme za sebou s paní ředitelkou ve školství bohaté zkušenosti se zaměstnanci, využily jsme svého práva a tuto prozatím s uváděnou neuzavřely s tím, že do budoucna samozřejmě usilujeme o kvalitní a stálé členy do našeho kolektivu.

Po dlouhodobém sledování její činnosti, několika osobních rozhovorech s paní Doubravovou se ale kvalita její práce neprojevila tak, že by měla vzrůstající tendence. Vždy byla s našimi záměry seznámena, věděla, pokud se nám něco nelíbí a měla možnost se vždy vyjádřit, což také často dělala. Vzrůstající byl pouze její neustálý zájem a starost o to, zda ji prodloužíme smlouvu a zda s námi může zůstat, jelikož dle jejích slov je v MŠ Květnice velmi spokojená, šťastná a všechno je zalité sluncem.

Při osobních pohovorech se vždy chválila, vše dělá s nejlepším nasazením, dávala si vždy nejvyšší hodnocení. Musím za sebe říct, že jsem se s takovou nepokorou ke své činnosti ještě u žádného člověka nesetkala, i starší kolegyně, kolega i já osobně vím, že je stále co zlepšovat a nikdo nejsme dokonalí.

Její postoj ke mně a paní ředitelce Huttové se změnil okamžikem, kdy se dostatečně dopředu, vzhledem ke snaze umožnit jí hledání si nového zaměstnání dozvěděla o dalším neprodloužení pracovní smlouvy. I my jsme chápaly, že to pro ni nebude příjemná zpráva, ale v pracovní rovině jsem se již přesvědčila, že zásada – jen každý třetí člověk se k vám hodí do týmu, skutečně platí. Tedy jen 30% lidí může rezonovat s vašimi zásadami a pohledy na některé podstatné věci. Na tom neshledávám nic špatného a nikdy si spolu všichni lidé „nesednou“, tak to v životě platí. A v MŠ jde samozřejmě o spoustu různých aspektů.

K pravidlům a vedení Zelené třídy bych se nechtěla sáhodlouze rozepisovat. Mám VŠ vzdělání v oboru předškolní pedagogika na VŠ JCU v Českých Budějovicích, kolega Pavlík má vzdělání také v oboru předškolní pedagogika a máme za sebou nespočet různých vzdělávacích seminářů, pobytů, workshopů atd. O našich kompetencích a vedení třídy nebudu polemizovat, to je vždy na posouzení ČŠI, která jediná je k tomuto kompetentní. Také jsem si jí prošla, stejně jako při studiu praxemi u skutečně uznávaných odborníků, kteří měli možnost moji práci mentorovat a posuzovat. Toto paní Doubravové myslím nepřísluší.

Za společná léta s kolegou Pavlíkem jsem přesvědčena o jeho kvalitách, je to inteligentní, vzdělaný a na svůj věk velmi sečtělý člověk, který pochází z rodiny pedagogů a dělá svoji práci

proto, že si ji vybral a protože ji má rád, dělá ji z přesvědčení a vážím si jej za to, že jako mladý muž v ženském kolektivu je schopen obstát a neslevit ze svých zásad. Jak uvádím, jsme spolu pracovníě spoustu let, každý přinášíme do třídy jinou energii, pan učitel Pavlík je energický, výřečný, neshání „drby“ a věnuje se při své práci výhradně dětem. Někdy se může jeho chlapecký postoj zdát nám ženám jako příliš dominantní a nesmlouvavý, ale tak to přece je, muži jsou jiní než ženy a musí se vzájemně doplňovat. Dle mého velkého vzoru pana Marka Hermana plní velmi správně svoji mužskou roli u výchovy a vzdělání dětí a má objektivní a nezaujatý postoj ke všem dětem.

Pravidla při pobytu na zahradě, při výletech a ostatních akcích platí pro všechny stejně, pro mne, kolegyně i kolegu. Navíc pan učitel po upozornění, že je někdy trochu více hlasitý vždy uzná náš názor, respektuje výtky a nikdy o sobě nevyprávěl, že je bez chyb. Ale tyto povahové vlastnosti nejsou k neprospěchu dětí. Což dokazují stovky dětí, které z naší Zelené třídy odešly do základních škol, vždycky jsme se dočkali krásného rozloučení, děti nás i nyní chodí navštěvovat a podotýkám, že nejen děti z Květnice, ale i z bývalého pracoviště. To je pro nás známka toho, že jsme asi v dětech něco dobrého zanechali. Pana učitele mají rádi, vždy se ptají, kdy přijde, je skvělý muzikant a dokážeme spolu uskutečnit spoustu hezkých akcí, včetně škol v přírodě, na které dodnes děti a jejich rodiče rádi vzpomínají. Je škoda, že naše školství stále nahrává „komunistickým“ praktikám při výchově dětí, dnes je vyžadován jiný styl vedení kolektivu a takto je to i na pedagogických školách vyučováno.

Nikdy jsem lidmi nepohrdala, toto je lež a proti té se ohrazuji. S některými lidmi jsme spolu již dlouhodobě, víme, že se na sebe můžeme spolehnout a že se vždy dokážeme semknout, což ovšem bohužel o paní Doubravové říci nelze. Vše dělala jen zřetně, pro své vlastní zájmy. Jeden příklad za všechny – po zmiňované akci čarodějnice, kterou si sama vehementně vychválila, naprosto na rovinu prohlásila – dělám to proto abyste si mne tu nechaly. Toto přece nemůže být kolektivní a spolupracující postoj. A tokových příkladů se za ty tři roky našlo nespočet. Já si umím vážit dobrých lidí, někdy si samozřejmě vyměňujeme názory a to k tomu patří, ale to na mém postoji k lidem nic nemění.

Co se týká požívání alkoholu u mé osoby, Toto je záležitost, ke které se vehementně ohrazuji jako k naprostému šíření nepravdivého tvrzení, je to ničím nepodložená a nepravdivá informace, která se ovšem při „pomstě“ jak paní Doubravová hodí, protože samozřejmě chápou, že rodiče toto velmi reflektují, mají strach a upřímně se jim nedivím.

Toto nařčení se nezakládá na pravdě, je smyšlené s cílem ublížit mi, pokud rodiče zachytili takovouto skutečnost, mrzí mne, že se vše nevyřešilo okamžitě a na místě, nemusela bych čelit falešným a nepodloženým obviněním a lžím. Je to velmi nepříjemné a paní Doubravová to moc dobře ví. Nejsem si vědoma toho, že bych si dovolila k dětem předstoupit po požití alkoholického nápoje. Tato informace je lživá, já se proti tomu ohrazuji, jsem ochotna kdykoli podrobit se i testu a nemám s tím problém. Je to tvrzení, které se nezakládá na pravdě, pokud by měl kdokoli takovéto podezření, mělo se řešit okamžitě, na místě a upřímně si nemyslím, že by některá maminka, která má malé dítě, toto dítě poslala do MŠ s vědomím, že tam je pedagogický personál „pod vlivem“. Tomu nevěřím a to by žádná matka nedopustila. Tolik k mému vyjádření.

Co se týká pana učitele Pavlíka, znám jej již 8 let a pokud by byl pod vlivem drog, určitě by mu nebylo umožněno pracovat s dětmi. Nikdy nepřišel mezi děti po požití žádné návykové látky a za tím si stojím. Pokud se zdá někdy hyperaktivní, je to tím, že je ve třídě často hodně času sám, leckdy zaskakuje (a vždy velmi ochotně) za ostatní, tráví někdy hodně času v práci ale rozhodně to nemá vliv na jeho reakce a vědomí. Je vždy plně soustředěn a nemám pochyb o jeho 100% nasazení.

Tímto s tématem končím a jsme připraveni podat trestní oznámení za šíření pomluv u příslušných orgánů. Naprosto ničím nepodložené informace, kde někdo někdy něco.....toto není relevantní řešení problémů a nezakládá se na pravdě.

Co se týká paní ředitelky, vždy je spravedlivá, vždy vše řeší okamžitě, kdykoli za ní může kdokoli přijít bude se mu samozřejmě plně věnovat. Pana Plocka nikdy nepomlouvala, vždy se k němu chovala korektně, stejně jako ke všem ostatním lidem, včetně paní Doubravové. Vedení lidí není jednoduchou záležitostí a paní ředitelka je profesionál, který svoji práci zvládá, umí řešit problémy , je lidská a vychází vstříc, pokud je to jen trochu možné.

V závěru souhlasím opět s mým kolegou, pokud má někdo nějaké podezření, může se kdykoli obrátit na příslušné orgány, také bychom rádi uvítali ČŠI, aby se předešlo dalším pomluvám a dohadům. Velmi to ubližuje všem a myslím, že obec Květnice má další spoustu starostí, abyste mohli jako zastupitelé řešit i jiné problémy, než jsou pomluvy a dohady v MŠ Květnice.

Prosím o zachování objektivního přístupu a zvážení všech dalších kroků k vzájemné důvěře a spokojenosti.

Bc. Jarmila Haspalová

Zástupkyně MŠ Květnice.

Vyjádření p. uč. Lenky Pourové:

Vážení zastupitelé, milí rodiče.

nestačila jsem se divit, jaký je najednou z paní Doubravové cíťa, diplomat a ve finále obětí beránek. To, co se má údajně odehrávat v zelené třídě, o tom nevím. To musela vědět od někoho, kdo je nahoře v patře. Já rozhodně jsem Jarušku pod vlivem alkoholu u dětí neviděla, na tož se potácet. A na plavání už vůbec ne. To bylo za mé přítomnosti řádně organizované a rozdělené. Když jsem náhodou suplovala v zelené třídě, což nebývá tak často, tak probírané téma jsem vždy věděla.

No a Radek je prostě taková rozverná kopa. Myslím, že potom všem, co se o něm říkalo a píše, je ještě více nad věcí.

Co se týče výtky na mou osobu, bych dodala jen to, že se spíše sama sebe zeptám: proč mně tedy děti (i ty, které ráno pláčou) běží přivítat a obejmout, když přijdu do práce a mám na ně

údajně křičet. To je asi něco špatně. Já si myslím, že paní Doubravové to vadilo, protože to u ní děti nedělaly. Až později si to u nich (lísavými slovy - vy moje zlatíčka, já vás mám tak ráda) vynutila. Je zajímavé, že jsou maminky, které mně říkají, jak jsou se mnou spokojené a že jsem k dětem spravedlivá. Plyšáčka, paní Doubravová, by měla vědět, že si ho děti nosí na spinkání, ne na pobyt na zahradě. Venku by se umazal a z hygienických důvodů by nemohl být v čisté postýlce. Takto to vysvětlím normálně dětem, ale ne s křikem. Pokud paní Doubravová měla ke mně nějaké výhrady, proč mně to neřekla osobně? Vždy jsem jí říkala, že jsme kolegyně a jestli se jí na mně nebude něco líbit, ať mně to řekne sama. Nemám ráda, když se potom vše musím dovídat od jiného člověka. Je to nekolegiální. To mám vše za to, že jsem se jí tak zastávala.

Např. Hodnocení pokroků dětí – musela jsem přepsat, styděla bych se před rodiči její vyjádření předložit – např. děti jsou pohodlné, nechají se od rodičů obskakovat, jsou nevychované...

Akce „Čarodějnice“ – iniciativa p. Doubravové vítat rodiče v kostýmu – nebylo jí vedením přikázáno.

K mé osobě: Je zajímavé, že někteří rodiče chtěli, aby jejich dítě bylo u mne ve třídě. Za celou tu dobu, co jsem ve školce si na mě nikdo nestěžoval.

Jako kolegyně p. Doubravová je nespolehlivá, často nemocná, uvzdychaná. Zajímal jí jenom její kroužek, ale své pracovní povinnosti si neplnila. Neznala jaké téma bylo s dětmi probíráno – např. byla ekologie a paní Doubravová dělala historii Prahy. Vše se jí připomínalo. Jako kolegyně nefungovala, administrativní práce jí byla cizí. Neustále jsem poslouchala její nářky a rodinné problémy. Od toho se odvíjela její práce.

Paní ředitelko, ty sama dobře víš, jak se k dětem chovám. Jsme také kolegyně na třídě. Já moc dobře vím, jaká jsi ty - spravedlivá, lidská a vše špatné ihned řešíš a to je správné.

Lenka Pourová, učitelka MŠ